

SVOU SÍLU HLEDEJTE U PÁNA

Kázání ze soboty 15.10.2016 - br. Michal Balcar

A tak, bratří (a sestry), svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci.

Ef 6, 10-17

Úvod

Jsem pacifista. Čím starší, tím přesvědčenější. Z etického hlediska je pacifismus jediny postoj k válce, který mi dává smysl. Nikomu ho nevnucuji a respektuji odlišné pohledy. Odpor vůči armádě a válce se u mně datuje od dob gymnaziálního studia. Všichni mí vrstevníci vyrůstali v děsu z povinné vojenské služby. Největší šikana a nejlíp promarněné dva roky, takový byl náš pohled na 'službu vlasti'. Profesionální důstojníci pro nás byli 'gumy' a 'zelené mozky'. Armáda neměla obecně příliš velkou prestiž. Není tedy divu, že svou povinnost jsem si odsloužil jako 'civilkář', navzdory tomu, že jsem na náhradní vojenské službě strávil o polovinu delší čas, než bych musel pobývat v kasárnách.

Militaristické metafory

Nijak proto nepřekvapí, že mi vždycky byly protivné militaristické metafory, které se v Bibli objevují. Nikdy jsem se necítil jako Boží voják a život víry bych jen nerad charakterizoval jako duchovní boj. Mnohem raději jsem ho připodobňoval k chůzi, manželství nebo práci. Pavlovo slavné přirovnání křesťana k římskému legionáři z listu Efezským 6, 10-17 pro mě tedy bylo jistou výzvou:

A tak, bratří, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblečte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďábovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřítelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. Stůjte tedy ,opásání kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, obutí k pohotovému službě evangelium pokoje' a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohně střely toho Zlého. Přijměte také ,přilbu spasení' a ,meč Ducha, jímž je slovo Boží'.

Disciplína, kázeň

Na armádě mi vždycky byla protivná neúměrně akcentovaná disciplína. Chápal jsem ji vždy jako hrozbu pro spontaneitu, svobodu a kreativitu. V armádě chodili všichni stejně, všichni se stejně oblékali a stejně si stříhali vlasy. Ani církevnímu prostředí není takový postoj cizí. Vždycky, když je církev eticky a myšlenkově v úzkých, začne sahát po církevním právu, procedurách a řádech.

Jenže disciplína je taky někdy potřebná. Nespoutaná volnost nás totiž někdy zažene do úzkých, do slepé uličky. Každý, kdo v Boha věří déle než 10 let, ví, že přicházejí chvíle, kdy se pod nohama najednou ztrácí pevná půda a víra nenabízí jasný směr, jak tomu bylo dřív. A právě tehdy musí přijít ke slovu disciplína. Právě tehdy mají smysl pravidla a etické normy. Právě tehdy, když to tak necítíme, se křečovitě musíme držet toho, co jsme přijali za správné a odmítnout špatné.

Bylo by hrozně smutné, kdyby z církve zůstala jen pravidla a kázeň. To by byla hrůza a z takové církve rychle pryč.

Když jsem bydlel v Anglii, bylo to po dlouhé době poprvé, kdy jsem nemusel do sboru. Několikrát jsem vynechal návštěvu bohoslužby a najednou jsem zjistil, že mi to nijak nechybí. Ale mé víře sbor chyběl, i když jsem to tehdy tak necítil.

Manželství

Je to vlastně úplně stejné jako v manželství. Nemluvím teď o párech, které jsem sezdal během léta. Vás se to, o čem teď budu mluvit, ještě pár let týkat nebude. Ale každý, kdo je v manželství déle než 5 let ví, že někdy se musíte přinutit. Kdo své manželství založí na tom, že to bude vždycky nádherná a koncentrovaná euforie, ocitne se velmi záhy u rozvodového soudu. Živý vztah musí být založen na lásce, alespoň z 95% procent, těch zbývajících 5% musí dodat kázeň.

Uniformy

Na armádě jsem mimo jiné nesnášel uniformy. A v Bibli se nachází text, který přímo promlouvá k našemu tématu. Jedná se o pasáž z knihy Numeri 15,37-41, Zde se mluví o svérázném doplňku oděvu Izraelce – o cícit. Cícit jsou třásně, které měl každý Hospodinův vyznavač nosit, aby mu něco připomněli: *“Budete mít třásně, abyste si při pohledu na ně připomínali všechna Hospodinova přikázání a plnili je, abyste se neřídili vlastním srdcem a vlastníma očima, jako se jimi řídí smilníci,”* Třásně tedy připomínají Hospodinova přikázání, proto, aby se Izraelci neřídili vlastním srdcem a vlastníma očima. Proč? Protože ty jsou někdy zavádějící. Rozhodovat se podle toho, jak to cítíme, zákonitě znamená, že se někdy rozhodujeme špatně. Vlastní srdce a oči nejsou spolehlivým vodítkem. Nejlepší případ nastává tehdy, kdy jsou srdce a oči v souladu s Hospodinovými přikázáními. Ale když to tak není? Nenaslouchejme svému srdci, naslouchejme Bohu!

Vždyť právě k tomu nás vyzývá Pavel na začátku své ‘vojenské’ pasáže:

“A tak, bratří (a sestry), svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci.”